

PACKRUM, n. 3. Rum, der varor packas.
PACKSADEL, m. 2. pl. — *sadlar*. Se *Klöfsadel*.

PACKSNÖRE, n. 4. **PACKSTRECK**, n. 3. Snöre, streck, hvarmed en packe är ombunden.

PACKTRÅD, m. sing. Se *Segelgarn*.

PACKTRÅ, n. 4. Se *Packkäpp*.

PACKVAGN, m. 2. Vagn, hvarpå packsaker föras.

PACKVÄF, m. sing. Se *Packduk*.

PACKÅSNA, f. 1. Åsna, som begagnas att forsla varor i klöfsadel.

PADDA, f. 1. Ett slägte af Groddjuren, med kroppen tätt beströdd med värtlika knölar. Bufo. *Vanlig P.*, 5/4 tum lång, mörkbrun eller gråbrun med orediga svarta fläckar. B. vulgaris. *Grön-fläckig P.*, ofvan grön med hvita streck. B. variabilis. Se äfv. *Stinkpadda*. (Talesätt) *Blåsa upp sig som en p.*, säges om en dum och inbilsk person, som i medgång blir öfvermodig.

PADBÄR, n. 3. Se *Trollbär*, 2.

PADDFISK, m. 2. Taggfenig fisk med stort, platt och taggigt hufvud, bredare än kroppen, hvilken liksom en smal svans är fogad dertill; 3 till 6 fot lång. *Lophius piscatorius*.

PADDSTEN, m. 2. Se *Echinil*.

PADUBAND, pådubånd, n. 3. Ett slags halfsidenband.

PAFF! int. Utrop, hvarigenom betecknas knallen af ett skott, o. d.

PAGAJ, -áj, m. 3. Kort åra med två breda blad, ett på hvardera ändan, bruklig bland Indianer och andra vilda folkslag; äfven på vissa orter i Sverige. Jfr. *Tveblöja*.

PAGE, påsch, m. 3. (franskt ord af grek. *Pais*, gosse) Adelig yngling, som uppvaktar furstliga personer. Kallades fordom i Sverige *Måsven*. Har sammansättningarna *Kammarpage*, *Stallpage*.

PAGINA, påjina, f. 1. (lat.) Sida i en bok.

PAGINERA, v. a. 1. Med siffror i ordningsföljd beteckna sidorna i en bok. — *Pagine-rande*, n. 4.

PAGINERING, f. 2. 1) Sidornas i en bok betecknande med siffror. — 2) Sjeltva siffrorna.

PAGOD, pagådd, m. 3. 1) Afgudatempel ell. afgudabild hos Hinduer och Kineser. — 2) Kinesisk porslinsdocka.

PAJAS, påjass, ell. **PAJAZZO**, påjasso, nom. prop. m. (ital. *Pagliaccio*, egentl. ströhalv) 1) Benämning på en komiskt förklädd person i den neapolitanska farsen, föreställande den fattiga stackaren, som måste ligga på halm. — 2) Gycklare hos lindansare, konstberidare, m. fl. — 3) (fig.) En, som roar med lustiga upptåg.

PAJROCK, m. 2. (fam.) Gammal sliten rock.

PAJTA, v. n. 1. (pop.) *P. på'*, se *Påbylta*.

PAKET, -ét, n. 3. o. 3. (fr. *Paquet*) 1) Bunt med omslag af papper, väf, bastmatta o. s. v., innehållande saker, som skola afsändas till en ort. Har åtskilliga sammansättningar, såsom: Bokpaket, m. fl. — 2) Se *Paketbåt*.

PAKETGODS, paketgödds, n. sing. Afsändningsgods, bestående af paketer.

PAKETBÅT, m. 2. Fartyg, som vissa tider regelbundet afgår till en bestämd hamn med fraktgods och passagerare.

PAKTA, **PAKTARE**, **PAKTNING**, se *Förpakta*, *Förpaktare*, *Förpaktning*.

PAKTUM, påcktumm, n. pl. *pacta*. (lat. *Pactum*) Äktenskapsförord.

PALADIN, paladín, m. 3. (af lat. *Palatium*) Vandrande riddare (under medeltiden).

PALANK, palånngk, m. 3. (fr. *Palanque*) Enkelt påverk kring en by eller öppen stad.

PALANKIN, palånngkín, m. 3. Ett slags bärstol i Ostindien.

PALATIN, --i'n, m. 3. 1) (lat. *Palatinus*, af *Palatium*, slott) Titel, som tillkommer vice konungen i Ungern. — 2) (fr. *Palatine*) Smal halsbetäckning för fruntimmer, af olika längd och ämne, såsom pelsverk, sammet, fjäder, o. s. v.

PALATS, palátts, n. 3. o. 3. (fr. *Palais*, af lat. *Palatium*) Stor och präktig byggnad; slott.

PALETT, -lätt, m. 3. (fr. *Palette*, från ital. *Paletta*, af lat. *Pala*, spade) Litet bräde eller skilva, hvarpå målare utbreda sina färger. Målarbräde.

PALETÅ, --tå, m. 3. (fr. *Paletot*) Mansöfverrock, som icke sluter sig efter kroppen, utan sitter lös och ledig kring lifvet.

PALISSAD, --åd, m. 3. (fr. *Palissade*, från ital. *Palizzata*, af lat. *Palus*, påle) *P-er* kallas pålar, nedgräfade i jorden, eller ock intappade i fot-trä på bergig grund, och utstälde i rad bredvid hvarandra, för att bilda ett förstärkningsmedel vid forskansning. Skanspåle.

PALISSADERA, v. a. 1. Förse med palissader, förpåle.

PALISSADERING, f. 2. 1) Förseende med palissader. — 2) Palissader, som bilda en forskansning. Förpåljning.

PALJETT, palljätt, m. 3. (fr. *Paillette*) *P-er* kallas ett slags små prydnader att fästa på tyger, af tvenne slag, nämligen: *Folie-paljetter*, runda, eller i form af rosor, blad, stjerner m. m., af äkta eller oäkta silfverfolie, och *Träd-paljetter*, af små trådringar, som plattslås till runda skifvor med ett hål i midten.

PALL, m. 2. 1) (i fornspråket) Bänk. — 2) (nu) Helt liten, låg och kort husgerådsersedel, nästan i form af en bänk, att hålla fötterna på. *Stå på p-en*, se *Skampall*. — 3) (sjöt.) *P-er* kallas de under hvarandra i en på förkant stående ekbjelke fästade tjocka jernplåtar, som hindra ett bråspel att under vindningen återgå.

PALLADIUM, pallådium, n. pl. -jer. 1) (egentl. Pallas' bild, Trojas skyddsbild) Skyddshelgedom. — 2) En i platinasanden förekommande metall; upptäckt 1803.

PALLAS, pállass, nom. prop. f. Se *Minerva*. *P. sköld*, Egidien.

PALLASCH, -äsch, m. 3. (fr. *Palache*) Tungt, bredt och långt för ryttare.

PALLIATIV, ---i'v, n. 3. o. 3. (af lat. *Pallium*) Medel, som för ögonblicket lindrar, men ej häfver det onda. [— if.]

PALLIUM, pállium, n. sing. (latinskt ord, som betyder: Kappa) Det tecken, som utmärkte en erkebiskops värdighet, bestående i ett tre finger bredt band af hvit ull, hvilket hängde öfver skuldrorna och bröstet, samt hade en tvärhands bred förlängning, hvilken nedföll öfver bröst och rygg.

PALLRA, v. n. 1. (pop.) 1) Tala mycket och fort. — 2) Gå helt sakta. *P. sig af*. — *Syn*. Se *Gå*.

PALM, f. 3. 1) Träd i de södra länderna, hvilket, utan grenar och qvistar, blott i toppen har blad och frukter. *P-erna utgöra en egen växtfamilj*. Se f. ö. *Kokos-, Dadel-, Kål-, Olj-, Sagopalm*, m. fl. — 2) (i plur.; bibl.) Palmqvist. *Med p-er i händerna*. — *Ss. P-blad, -gren, -qvist, -saft, -skog*.